

Cirkusrevyen 2020

"Løkke, Rødhætte & ulven"

Regi: Scenen så godt som tom. Bagerst tv: Lille bar. Fadøl og glas med tydelig Hjortespring.

Lisbeth træder ind på Cafe Hjortespring - sminket som Løkke - og tøjet er krøllet. Skjortesnip stikker frem. Håret uglet. Tungt gab, da han går tværs over scenen og sætter sig ved baren, hvor tjeneren pudser glas.

LØKKE: Har du en kam?

Tjeneren ryster kort på hovedet, desværre, mens han tapper en fadøl. Løkke kører begge hænder gennem morgenhåret, trækker sidehår ned med fingrene, klapper det ind.

TJENER: Hvor skal du så hen i dag?

LØKKE: Ringkøbing.

TJENER: Ring-købing? Er det ikke ørken derovre?

LØKKE: ØRKEN? Det er det smukkeste Venstreland! Gud, konge, fædreland og sammenhold... et ord er et ord...

TJENER: Nå, da, der ramte jeg vist et ømt punkt.

LØKKE: *(Nu leende):* ... og hver anden sætning slutter med sån ær't, og sån hår æ altid wåt.

Løkke drejer barstolen om mod publikum, nikkende, gh bag ham tænder tjeneren for News og man ser Kristian Jensen stå foran klumpen af ventende journalister i Brejning, hvor de to frontfigurer endte med at trække sig. Jensen når lige at sige, at det er et parti, der har en formand, ikke en formand, der har et parti, inden Løkke hvæser SLUK og indviet nikker mod publikum.

LØKKE: Min far sagde altid, at store mænd har store vaner, SKÅL! Flere af jer kommer direkte fra baren, kan jeg se, og det er sgu godt at være blandt venner... **en mand træder ind fra venstre...** og her har vi min allerbedste ven, Claus Hjort! *(Kort nik mod fadølsanlægget).*

HJORT: Nej tak.

LØKKE: Hjortespring serveret til en hjort, kan du ikke unde mig den glæde?

HJORT: NEJ TAK!

LØKKE: *Bare en bette hjort? En bette en uden spring?*

HJORT: Stop det der, Løkke, jeg har indkaldt Ulven.

LØKKE: *(Stivner):* Ulven? Du mener Dengse Tamulv Ellemann? Til hvad - om jeg må spørge?

HJORT: Du vil have Venstre tilbage, ikke?

LØKKE: Jeg **VIL** have Venstre tilbage.

HJORT: Og det får du, men partiet kommer ikke kravlende af sig selv, vi skal bruge alt... ALT.

LØKKE: Har du fundet noget på Tamulven?

HJORT: MON ikke! Han dyrker yoga og går ud med skraldespanden.

LØKKE: Og det gør han frivilligt?

HJORT: Går ud med skraldespanden?

LØKKE: NEJ... tager et møde med mig.

HJORT: Frivilligt og frivilligt. *(Haster ud. Sekunder senere skubbes en stift tilbagelænet Ellemann hen til Løkke, der har rejst sig. Hjort stiller sig et stykke fra dem med korslagte arme og spredte ben).*

LØKKE: Goddag Ellemann, du har bedt om et møde.

ELLEMANN: Ææææh.

LØKKE: Du har problemer med Rødhætte, forstår jeg?

ELLEMANN: Ja... JA... og du må sgu da indrømme, at hun er fuldstændig ude af kontrol! Da Trump fik den iranske general myrdet, udtalte JEG til pressen, at Danmark selvfølgelig vil følge internationale spilleregler. Samme dag udtalte HUN, at ethvert land, der bliver angrebet, har ret til at forsvare sig... *det stik modsatte, Løkke!*

Der høres skinger stemme fra kulissen. Ellemanns hænder ryger op foran ansigtet.

ELLEMANN: Det er hende!

LØKKE: Har DU tilkaldt hende?

ELLEMANN: Nej, for helvede, nu må vi to stå sammen.

Den nye formand når lige at trykker sig mod den gamle, inden Støjberg haster ind. Flammerødt hår, overmalede læber, 16 cm høje hæle, 6 cm negle. Hun haster direkte hen til Ellemann, værdiger ikke Løkke et blik. Bag dem krummer Claus Hjort sammen og lister ud. Pludselig taber Støjberg en negl. Drejer skrigende rundt om sig selv.

ELLEMANN: *(Med fryd i stemmen)*: Hvor er det synd for dig.

STØJBERG: Sådan skal du aldeles ikke tale til mig! *Hvem tror du, du er?*

ELLEMANN: *(Stadig frydefuld)*: Jeg er Venstres formand.

STØJBERG: Ja, og KUN formand! Og KUN overfor pressen! Og danskerne, selvfølgelig, men hvornår er vi begyndt at tage hensyn til dem? *(Smider neglen på gulvet. Sparker den væk).*

ELLEMANN: Skal... skal du ikke bruge den?

*Mere når han ikke, for Støjberg får et larmende hosteanfald og vender siden til ham. Han vender sig til gengæld mod publikum. Med skærmende hånd for munden: **Når du peger fingre ad folk.***

STØJBERG: Tak for din forståelse, Ellemann, men lad os gøre den med magtfordelingen færdig. Magt er ikke noget, man HAR. Magt er noget, man TAGER, og JEG har taget den reelle magt i Venstre.

ELLEMANN: Så, så, lille Inger.

STØJBERG: Der er ikke nogen så, så. Hvem styrer grupperummet?

ELLEMANN: Det... det gør du.

STØJBERG: Hvem styrer medierne?

ELLEMANN: Det... det gør du.

STØJBERG: JA! Og nu tager JEG regeringsmagten tilbage til os to.

ELLEMANN: Hvordan det?

STØJBERG: Kan du huske, da Løkke som sundhedsminister indførte frit sygehusvalg og behandlingsgaranti?

LØKKE: *(meget højt bag dem)*: Vi skovlede stemmer hjem. *(Støjberg vifter to vrede fingre over skulderen, klap i)*.

ELLEMANN: Løkke har altså ret, Inger, vi skovlede stemmer hjem.

STØJBERG: NEMLIG!

LØKKE: Smiler skævt. Nikker energisk mod publikum.

STØJBERG: *(Trækker formanden på afstand af Løkke)*: Der skal forhandles nyt politiforlig til efteråret, og i morgen lancerer DU behandlingsgaranti på anmeldelser til Politiet. Vælgerne er skidetrætte af, at Politiet ikke har tid, når de anmelder tyveri og hærværk, får nøgenfotos smidt på nettet, snydes af smarte telefonsælgerne og...

ELLEMANN: Det er der ikke betjenten til, Støjberg.

STØJBERG: ... det er jo det smukke, mand! Politiet *har* ikke tid, Politiet *får* ikke tid, og hvem sidder med ansvaret næste år, når det hele kolliderer?

ELLEMANN: Statsministeren.

STØJBERG: Røvedelige Mette! YES! Og *hun* knækker halsen på det her, det lover jeg dig!

ELLEMANN: Så vi skal ikke vente flere år, inden vi får magten tilbage?

STØJBERG: Nej! Endelig ser du lyset!

En tung hosten får Støjberg til at vende sig bort. Bag dem nikker Løkke mod publikum.

LØKKE: Rødhætte har fået magten galt i halsen.

STØJBERG: *(Vender sig i to hop)*: HVAD sagde du?

ELLEMANN: *(Står mellem de to)*: Løkke sagde, at Røde Mette får forliget galt i halsen.

STØJBERG: Ja! Det får hun, Løkke, det har du ret i... trods alt.

For første gang ser hun på manden, der er dømt ude, men kun få sekunder.

Melodien fra Olsenbanden er blevet spillet som baggrundsmusik, nu højere, og hun vugger i takt.

STØJBERG: DU skal være mere synlig, så JEG laver i fremtiden din drejebog, lille Ellemann... HEJ... *(hopper atter, mens hun nynner med på melodien)*... det er som om, tonerne taler til én, og jeg har fået en ny!

ELLEMANN: Negl?

STØJBERG: Neeeej, for helvede... EN IDE... Olsenbanden.

ELLEMANN: Olsenbanden?

STØJBERG: Ja, fra nu af bruger jeg Egon lige så effektivt, som statsministeren har brugt Pensions-Arne!

ELLEMANN: Det er godt tænkt, Inger, Men Benny kan vi ikke bruge, for han er snotdum.

STØJBERG: JA! JA! Lige så snotdum som vælgerne! Fra nu af sammenligner vi statsministeren med snotdumme og kiksede Benny! Kun en snotdum kan sende en mail til Jyllands-Posten, som vil blive brugt mod dem i årevis.

Ellemann står med pegefingre hævet, mens han tænker. Støjberg griber dansehånden, lukker sin frie arm om den ranglede krop, trækker den rundt tre gange, slipper grebet, nikker sejrssikkert.

STØJBERG: Hun går i forvejen lige så kedeligt klædt som ham, så det er nemme point.

ELLEMANN: Det er *Fandeme* godt tænkt, Inger, det må jeg sige, men hvad med Kjell?

STØJBERG: Han er DIG! Kan du ikke se det?

ELLEMANN: Mig?

STØJBERG: Gode, gamle, Kjell! Folk på gulvet kan virkelig identificere sig med ham, så du må lære at tale som ham.

ELLEMANN: *(Med Kjells angst, underdanige stemme):* Jeg skal nok, jeg skal nok.

STØJBERG: *(Ser i hast på uret):* Jeg må afsted. Følg mig ud, så du kan få de sidste direktiver.

Løkke er nu helt alene på scenen.

Han går over til baren, hvor der står et stort skilt: *Tilbage om et øjeblik.* Går om til hylden med glas, vender skiltet RYGNING FORBUDT, tænder en cigaret. Sidder på en barstol vendt mod publikum. Smiler først rundt om cigaretten. Mens asken vippes af, vrænger han: *Rødhætte har ret i én ting. Magt er noget, man tager. Og nu TAGER jeg en runde hos de jyske borgmestre. DE har valgt en tam ulv som min efterfølger, men har fået Rødhætte, og hvis der er noget, mænd IKKE bryder sig om i Jylland, er det intrigante kvinder!*

Tager diktafon op af lommen. Tre tryk. Støjbergs skingre stemme angriber salen.

... JEG har den reelle magt i Venstre...

... JEG laver i fremtiden din drejebog, lille Ellemann...

... følg mig ud, så du kan få de sidste direktiver...

Løkke løfter glasset... he, he, he... skåler mod publikum. Et tudende horn fra en taxa får ham til at tømme glasset og grinende haste mod udgangen. Står et par sekunder ved udgangen. Med ryg mod publikum. Haster så hen til scene-kanten.

- Er der nogen, der har en kam?

TÆPPE

